

Babam ve Ben

Patrick
Modiano

Tudem
Modern
Klasikler

Babam ve Ben

Patrick Modiano

BABAM VE BEN

© 2013, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 1988, Editions Gallimard

İlk baskı 1998 yılında, Fransa'da *Catherine Certitude* adı ile Editions Gallimard Jeunesse tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Patrick Modiano

RESİMLEYEN: Jean-Jacques Sempé

TÜRKÇELEŞTİREN: Sibil Çekmen

EDİTÖR: Figen Müge Erel

DÜZELTİ: Şirin Etik

SANAT YÖNETMENİ: Geray Gençer

KAPAK İLLÜSTRASYONLARI: Elif Deneç

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Haziran 2014

Yedinci Baskı: Mart 2017 (3000 adet)

(İlk altı baskı toplam 19.000 adet)

ISBN: 978-605-9493-79-6

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Babam ve Ben

Patrick Modiano

Tudem
Modern
Klasikler

Patrick Modiano

1945 yılında doğan **Patrick Modiano** döneminin en yetenekli yazarlarından biridir. 1968 yılında yayımlanan ilk romanı *La Place de l'Etoile'de* (Yıldız Meydanı) anlattığı işgal altındaki Paris gibi, geçmiş dönemlerin ve mekânların atmosfer ve detaylarını son derece belirgin bir şekilde zihnimize canlandırır. *Babam ve Ben* ile bizi 1960'lı yıllara, çocukluğunu Paris'teki *Gare du Nord* civarında geçiren, tuhaf soyadlı küçük bir kızın tatlı dünyasına götürür.

Patrick Modiano, *La Place de l'Etoile* (Yıldız Meydanı) romanıyla Roger-Nimier ve Fénéon ödüllerini kazanmıştır. 1972 yılında, Fransız Akademisi *Les Boulevards de Ceinture* (Kemer Bulvarları) adlı kitabına Büyük Roman Ödülü'nü vermiştir. 1975 yılında, *Villa Triste* ile Kitapçılar Ödülü'ne, 1978 yılında *Rue des boutiques obscures* (Karanlık Mağazalar Caddesi) ile Goncourt Ödülü'ne, 2014 yılında ise Nobel Edebiyat Ödülü'ne değer görülmüştür.

Jean-Jacques Sempé

1932 yılında, Fransa'nın Bordeaux kentinde doğdu. 14 yaşında okulu bıraktı, sınavlarını veremedi. Yaptığı iş başvurularına olumlu yanıtlar alamadı, ufak tefek çeşitli işler yaptı. İkinci Dünya Savaşı'nda orduya katıldı. Ordudan ayrıldıktan sonra Paris'e taşındı ve hayatının büyük bir bölümünü burada geçirdi. Kariyerine, gazetelerde yayımlanan mizahi karikatürlerle başladı. Bu sırada, yolu Fransız çizer René Goscinny ile kesişti ve birlikte *Pıtırcık* karakterini yarattılar. *Pıtırcık*'ın serüvenleri Sempé'yi büyük bir üne kavuşturdu. Hayli üretken bir sanatçı olan Sempé, bu başarısının ardından birçok esere imza attı, işleri oldukça prestijli gazetelerde yayımlandı. Neredeyse hiç çizim eğitimi almadı, buna rağmen dünyanın en ünlü karikatüristlerinden birine dönüştü. Hâlâ Paris'te yaşamaktadır.

01

New York'ta bugün kar yağıyor. 59. Caddede deki evimin penceresinden, yönetmekte olduğum dans okuluna bakıyorum. Bale kıyafetlerinin içindeki öğrenciler camlı kapının ardında *puante** ve *entrechats*** yapmayı kestiler. Asistanım olarak çalışan kızım, gevşemeleri için onlara caz müziği eşliğinde birkaç adım gösteriyor.

Birazdan yanlarına gideceğim.

Öğrenciler arasında gözlüklü küçük bir kız var. Derse başlamadan önce, onun yaşlarındaiken Madame Dismaïlova'nın sınıfında yaptığım gibi, gözlüklerini sandalyeye bıraktı. Gözlüklerle dans edilmez. Madame Dismaïlova'yla çalıştığım dönemde gözlük takmamaya çalıştığımı hatırlıyorum. İnsanlar ve nesnelere keskinliklerini kaybediyor, her şey netliğini

* Balede, ayak parmaklarının ucunda dans etmek. [Ç.N.]

** Balede, ayaklarını birbirine vurarak zıplamak; "antrşa" diye okunur. [Ç.N.]

yitiriyordu, sesler bile gittikçe daha boğuk bir hal alıyordu sanki. Gözlüksüz gördüğüm dünyanın girintileri ve çıkıntıları yoktu; yanağımı dayadığım ve sonunda üzerinde uyuyakaldığım büyük bir yastık kadar yumuşaktı.

“Neyin hayalini kuruyorsun Catherine?” diye sorardı babam. “Gözlüklerini takmalısın.”

Sözünü dinlerdim, böylece her şey olağan ciddiyetine yeniden kavuşurdu. Gözlüklerimle dünyayı olduğu gibi görürdüm. Hayal kurmak güçleşirdi.

Burada, New York'ta, birkaç yıl boyunca bir bale grubunun üyesiydim. Ardından annemle birlikte bir dans dersi üzerine çalıştık. Daha sonra o emekli oldu, ben de yoluma yalnız devam ettim. Şimdilerde kızımın çalışıyorum. Aslında babamın da emekli olması gerek, ama o bu konuda bir türlü karar veremiyor. Babamın tam olarak ne iş yaptığını hiçbir zaman çözemedim. Annemle birlikte, bugünlerde Amerika'daki küçük bir evde yaşıyor. Aslında bizimle ilgili söylenecek çok bir şey yok. New York'un sıradan insanlarıyız. Biraz tuhaf olan tek şey, Amerika'ya taşınmadan önce 10. bölgede* geçirdiğim çocukluğum. Bundan neredeyse otuz yıl önceydi, babam ve ben... yalnızca ikimizdik.

* Paris şehri, sayılarla belirtilen yirmi bölgeye ayrılmıştır. [Ç.N.]

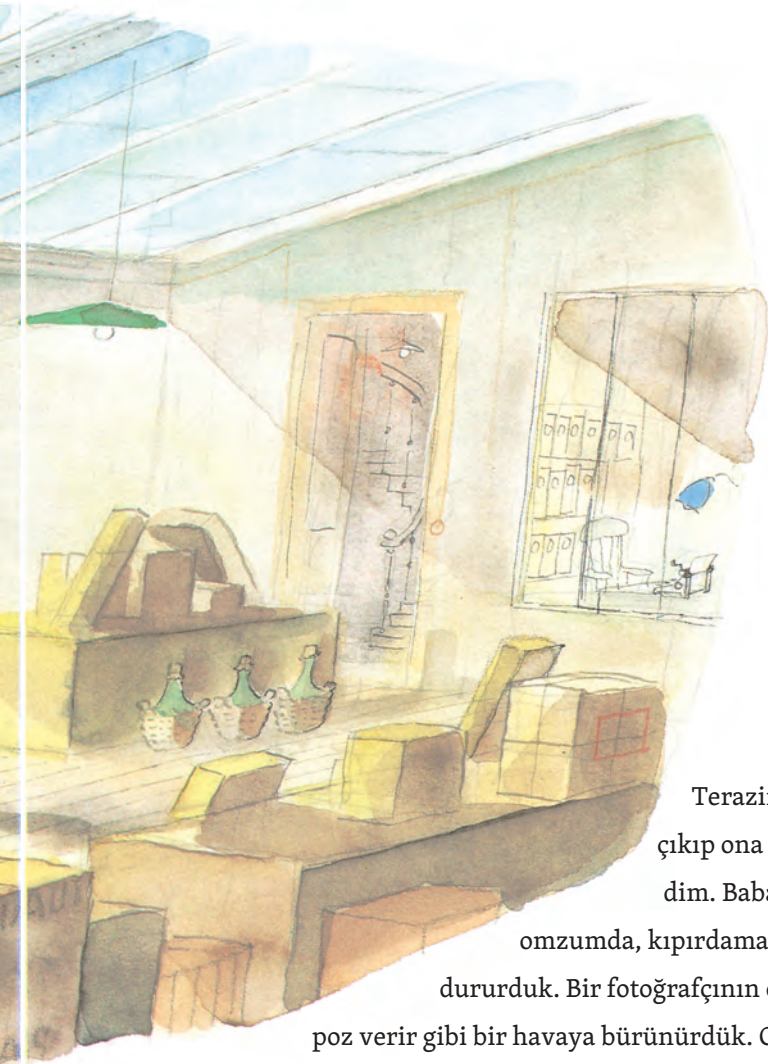
02

Babamın her akşam saat yedide kepenklerini kapattığı, dükkâna benzer bir yerin üst katında yaşıyorduk. Burası taşra tren istasyonlarında valizlerin emanet bırakıldığı yerlere benziyordu. Etrafta her zaman üst üste yığılmış kutular ve paketler olurdu. Yer seviyesindeki geniş kefesiyle büyük ağırlıkları taşımak için tasarlanmış terazinin ibresi üç yüze kadar çıkabiliyordu.

Bu terazinin bir şey tarttığını hiç görmedim. Babam hariç. Ortağı Bay Casterade'ın olmadığı ender zamanlarda terazi kefesinin ortasına geçer; elleri ceplerinde, başı eğik, hareketsiz ve sessiz bir biçimde öylece dururdu. Hatırlıyorum, ibresi altmış yediyi gösteren terazinin kadranına düşünceli bir biçimde gözlerini diker ve bazen beni yanına çağırırdı:

“Geliyor musun Catherine?”

Terazinin üstüne çıkıp ona eşlik ederdim. Babamın elleri omzumda, kıpırdamadan öylece dururduk. Bir fotoğrafçının objektifine poz verir gibi bir havaya bürünürdük. Gözlüklerimizi çıkarırdık. Etrafımızdaki her şey yumuşak ve sisli bir hal alır, zaman dururdu. Kendimizi çok iyi hissederdik.

Hayalperest bir baba ve kızının nostaljik Paris sokaklarında geçen sımsıcak yküsü.

Nobel düllü yazar Patrick Modiano'nun kaleme aldığı ve ünlü çizer Jean-Jacques Sempé'nin resimlediği *Babam ve Ben*, Tudem Modern Klasikler koleksiyonunda yeniden okurlarıyla buluşuyor...

"Sempé'nin capcanlı, zarif izimleri Modiano'nun sıcak ve dingin metnini ileriye taşıyor."

Booklist

Tudem
Modern
Klasikler

ISBN: 978-605-9493-79-6

9 786059 493796